

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 12.

Vydána dne 23. března 1950.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(25.—30.) 25. Zákon, kterým se prodlužuje lhůta k podání žádosti o udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti. — 26. Zákon, kterým se mění zákon o konečné úpravě vnitřního státního dluhu a některých jiných dluhů z doby do 31. prosince 1945. — 27. Zákon o státní podpoře při živelních pohromách. — 28. Zákon o jednorázových mimořádných přídavcích za rok 1949 k důchodům z národního pojištění a k zaopatřovacím požitkům válečných poškozenců. — 29. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon o uznání nároků získaných u cizozemských nositelů sociálního pojištění. — 30. Nařízení o přestupech mezi veřejným pensijním zaopatřením a národním (veřejnoprávním) důchodovým pojištěním a o přestupech ve veřejném pensijním zaopatření.

25.**Zákon****ze dne 22. února 1950,**

kterým se prodlužuje lhůta k podání žádosti o udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Lhůta k podání žádosti o udělení československého státního občanství podle §§ 1 a 2 zákona č. 74/1946 Sb., o udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti, která byla prodloužena zákonem č. 107/1948 Sb., se prodlužuje do 31. prosince 1950.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1950; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

26.**Zákon****ze dne 22. února 1950,**

kterým se mění zákon o konečné úpravě vnitřního státního dluhu a některých jiných dluhů z doby do 31. prosince 1945.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

čl. I.

Ustanovení § 19 zákona č. 168/1949 Sb., o konečné úpravě vnitřního státního dluhu a některých jiných dluhů z doby do 31. prosince 1945, se mění a zní:

„(1) Za 6% dluhopisy složené k výkupu podle § 18 odst. 1 vydá Poštovní spořitelna:

- a) za každých 50 £ jmenovité hodnoty 6% dluhopisů anglické tranše s kuponem 1. června 1949 Kčs 7000 jmenovité hodnoty 3½% sjednocené státní půjčky emise A s úrokem k 16. únoru 1950;
- b) za každých 10 £ (nebo 1 242,137 zlatých franků z roku 1928) jmenovité hodnoty 6% dluhopisů francouzské tranše s kuponem 1. června 1949 Kčs 1511 jmenovité hodnoty 3½% sjednocené státní půjčky emise A s úrokem k 16. únoru 1950.

(2) 6% dluhopisy francouzské tranše patřící těmž majitelům se pro výkup podle tohoto zá-

kona sečtou. Zbytky nedosahující 1000 Kčs se vyplatí hotově.

(3) Zároveň s plněními uvedenými v odstavcích 1 a 2 se vyplatí v hotovosti 3½% úrok za dobu od 1. prosince 1948 do 15. února 1949, a to:

- a) Kčs 51.— na každých 50 £ jmenovité hodnoty 6% dluhopisů anglické tranše,
- b) Kčs 11.— na každých 10 £ jmenovité hodnoty 6% dluhopisů francouzské tranše.

(4) Za každý chybějící kupon 6% dluhopisů se splatností 1. června 1949 nebo se splatností pozdější je vlastník povinen doplatiti:

- a) Kčs 210.— za každou £ 1,10, — výplatní hodnoty kuponů anglické tranše,
- b) Kčs 86.— za každou £ 0,6, — výplatní hodnoty kuponů francouzské tranše.“

čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

27.

Zákon

ze dne 22. února 1950

o státní podpoře při živelních pohromách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Podpora při živelních pohromách.

(1) Osobám, které byly postiženy škodami způsobenými živelní pohromou na zemědělském majetku, může být v případech hodných zvláštního zřetele, zejména bylo-li by v důsledku

těchto škod ohroženo plnění jednotného hospodářského plánu, poskytnuta podpora ze státních prostředků, zajištěných ve státním rozpočtu. Obdobně může být poskytnuta podpora při škodách způsobených živelní pohromou na jiném než zemědělském majetku.

(2) Na poskytnutí podpory podle předchozího odstavce není právního nároku.

Poskytování podpory.

§ 2.

(1) Podporu lze poskytnout zásadně jen československým občanům bydlícím na území československé republiky a právnickým osobám majícím na tomto území své sídlo.

(2) Podpory se poskytují v penězích, naturálních nebo jiným účelným způsobem.

§ 3.

(1) O poskytování podpor rozhodují okresní národní výbory.

(2) Podpory se poskytují za součinnosti krajských a místních národních výborů.

(3) Vrchní dohled nad poskytováním podpor a řízení podpůrných akcí přísluší při živelních pohromách na zemědělském majetku ministerstvu zemědělství, při živelních pohromách na jiném než zemědělském majetku ministerstvu vnitra.

§ 4.

Směrnice.

Podrobnosti o poskytování podpor, zejména o podmínkách a způsobu poskytování, o vyšetřování škod a o řízení, upraví ministerstva vnitra a zemědělství v dohodě se státním úřadem plánovacím a s ministerstvem financí směrnice, které vyhlásí v příslušném úředním listě.

§ 5.

Zrušení živelních fondů.

(1) Počátečním dnem účinnosti tohoto zákona vstupují dosavadní živelní fondy do likvidace. Dosavadní správa těchto fondů provede likvidaci a ukončí běžné případy podle směrnice, jež vydá ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem financí, a zbytek jmění odvede do státní pokladny.

(2) Dnem ukončení likvidace, který vyhlásí ministerstvo zemědělství v příslušném úředním listě, se živelní fondy zrušují.

§ 6.

Osвобоzení od dávek a poplatků.

Písemnosti a úřední úkony v řízení podle tohoto zákona jsou osvobozeny od dávek za úřední úkony ve věcech správních a poplatků.

Závěrečná ustanovení.

§ 7.

Zrušuje se platnost, po případě použivatelnost všech předpisů, které odporují tomuto zákonu, zejména

1. ustanovení §§ 108 až 110 zákona č. 76/1927 Sb., o přímých daních,
2. zákona č. 118/1927 Sb., o poskytování podpor při živelních pohromách,
3. vládního nařízení č. 74/1928 Sb., o náhradách pozemkové daně z důvodu živelních škod na zemědělských kulturách, a vládního nařízení č. 75/1928 Sb., o poskytování podpor při živelních pohromách,
4. vládního nařízení č. 38/1940 Sb., kterým se mění a doplňují zákon č. 76/1927 Sb., o přímých daních, a zákon č. 118/1927 Sb., o poskytování podpor při živelních pohromách, a vládního nařízení č. 39/1940 Sb., o náhradách pozemkové daně a o podporách při živelních pohromách, a
5. všech předpisů o příspěvcích a náhradových přidělech živelním fondům, zejména § 2 odst. 2 zákona č. 77/1927 Sb., o nové úpravě finančního hospodářství svazků územní samosprávy.

§ 8.

Tento zákon nabývá účinnosti 30. dne po vyhlášení; provedou jej ministři zemědělství a vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Šuriš v. r.

28.

Zákon

ze dne 22. února 1950

o jednorázových mimořádných přídavech za rok 1949 k důchodům z národního pojištění a k zaopatřovacím požitkům válečných poškozcenců.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K důchodům z národního pojištění, na něž má oprávněný nárok v prosinci 1949, se poskytne z prostředků tohoto pojištění jednorázový mimořádný příravek, a to

1. k důchodům invalidnímu a starobnímu a k důchodu úrazovému, je-li úrazem výdělečná schopnost snížena alespoň o 50%, k důchodu manželky, nežije-li ve společné domácnosti s manželem, dále k důchodům vdovy, vdovce a družky, jakož i k důchodu sociálnímu v částce . . . 500 Kčs;
2. k důchodům sirotků, rodičů a jiných pozůstalých a k sociálnímu důchodu sirotků v částce . . . 300 Kčs;
3. k výchovnému v částce . . . 150 Kčs.

§ 2.

K zaopatřovacím požitkům podle zákona č. 164/1946 Sb., o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce, na něž má oprávněný nárok v prosinci 1949, se poskytne jednorázový mimořádný příravek, a to

1. k zaopatřovacím požitkům invalidy, jemuž byl přiznán ošetřovací nebo slepecký příplatek, v částce . 750 Kčs;
2. k zaopatřovacím požitkům jiného invalidy, jehož výdělečná schopnost je podle uvedeného zákona snížena aspoň o 45%, jakož i k zaopatřovacím požitkům vdovy, vdovce a družky v částce . . . 500 Kčs;
3. k zaopatřovacím požitkům sirotků, rodičů a jiných pozůstalých v částce . . . 300 Kčs;
4. k příplatku na každé dítě v částce . . . 150 Kčs.

§ 3.

(1) Jednorázový mimořádný přídavek ne-náleží

1. poživatelům odpočivných nebo zaopatřovacích platů poskytovaných z veřejných prostředků;

2. osobám, kterým se vyplácejí důchody (zaopatřovací požitky) do ciziny;

3. osobám, které mají jako zaměstnanci (učni) nárok na vánoční příspěvek za rok 1949.

(2) Při souběhu důchodu podle zákona o národním pojištění se zaopatřovacími požitky podle zákona č. 164/1946 Sb. náleží vždy jen přídavek k důchodu z národního pojištění. Sbíhají-li se několik důchodů z národního pojištění, náleží jen přídavek nejvyšší; to platí obdobně i při souběhu několika zaopatřovacích požitků podle zákona č. 164/1946 Sb.

§ 4.

Přídavky podle tohoto zákona jsou osvobozeny od daně ze mzdy.

§ 5.

Neprávem přijaté přídavky může jejich plátce odečísti od dávek, na něž má příjemce vůči němu nárok.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1949; provede jej ministr práce a sociální péče.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.

29.

Zákon

ze dne 9. března 1950,

kterým se mění a doplňuje zákon o uznání nároků získaných u cizozemských nositelů sociálního pojištění.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

čl. I.

Zákon č. 17/1947 Sb., o uznání nároků získaných u cizozemských nositelů sociálního pojištění, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se odstavce 3 až 9 označují jako odstavce 4 až 10 a před ně se vkládá nový odstavec 3 tohoto znění:

„(3) Nároky podle tohoto zákona přísluší i též osobám, které pozbyly československého občanství podle ústavního dekretu presidenta republiky č. 33/1945 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, pokud mají bydliště na území Československé republiky.“

2. K ustanovení § 2 odst. 2 se připojuje další věta tohoto znění:

„Totéž platí o dobách zaměstnání vykonávaného na území Československé republiky v době dočasného obsazení cizí státní mocí a vynátého z pojistné povinnosti důchodového pojištění, a to i tehdy, kdyby k tomuto vynětí nebylo došlo podle československých předpisů.“

3. V § 3 se odstavce 7 až 9 označují jako odstavce 8 až 10 a před ně se vkládá nový odstavec 7 tohoto znění:

„(7) Za doby pojištění na podkladě práce v hornictví vykonávané mimo území Československé republiky náleží osobám, které nezískaly alespoň 4 roky pojištění, a z nich alespoň jeden rok po 5. květnu 1945, na podkladě práce v hornictví v Československé republice, k důchodům napadlým po 30. září 1948 zvyšovací částky vždy jen podle § 71 odst. 3 zákona č. 99. 1948 Sb., o národním pojištění.“

4. Ustanovení § 4 odst. 1 první věty zní:

„(1) Nezískal-li pojištěnec do pojistného případu v československém důchodovém pojištění dobu uvedenou v § 2 odst. 3, poskytnou se

oprávněným osobám, měly-li by po zhodnocení doby uvedené v § 2 odst. 1 a 2 splnění základní podmínku (dokončenou čekací dobu) pro nároky z důchodového pojištění v československém pojištění, tyto důchody:

- a) pojištěnci Kčs 3.600 ročně,
- b) vdově (vdovci) a sirotku
oboustranně osiřelému . Kčs 2.400 ročně,
- c) ostatním pozůstalým . Kčs 1.800 ročně.“

5. Ustanovení § 13 zní:

„V ý p l a t a p ř e v z a t ý c h d ů c h o d ů.
§ 13.

Výplata převzatých důchodů počíná prvním dnem měsíce následujícího po podání návrhu nebo u krajanů vracejících se do vlasti [§ 1 odst. 1 písm. a)] po jejich přesídlení; u úrazů podle § 7 se však poskytnou důchodové splátky za dobu od 5. května 1945. Pro promlčení nároku podle tohoto zákona platí přiměřené příslušná ustanovení zákona o národním pojištění.“

6. Ustanovení § 14 odst. 4 se zrušuje a nahrazuje ustanoveními nových odstavců 4 a 5 tohoto znění:

„(4) Jinak platí přiměřeně ustanovení § 9 a §§ 11 až 13 s tím, že československý nositel pojištění zastaví zatímní výplatu, jakmile cizozemský nositel pojištění počne opět vypláceti důchod. Pokud důchod, vyplácený tímto cizozemským nositelem pojištění a odpovídající některému z důchodů uvedených v § 60 odst. 1 písm. a) až f) zákona o národním pojištění, nedosahuje výše zálohy vyplácené podle předchozích odstavců, vyplácí československý nositel pojištění i nadále příspěvek ve výši rozdílu mezi dřívější zálohou a důchodem vypláceným cizozemským nositelem pojištění.

(5) Převzal-li polský nositel pojištění výplatu úrazových důchodů československým státním občanům (§ 1 odst. 1), kteří mají bydliště na území Československé republiky a utrpěli úraz na nynějším nebo dřívějším území Polska, a nedosahuje-li tento důchod výše zálohy, jaká by jim náležela podle tohoto zákona, vyplácí jim tento rozdíl československý nositel pojištění. To platí též o úrazových důchodech, které zanikly odbytím jednorázovou částkou v polském úrazovém pojištění.“

7. Ustanovení § 16 zní:

„Ú h r a d a n á k l a d ů.
§ 16.

Náklady, které vzniknou prováděním tohoto zákona Ústřední národní pojišťovně jako nosi-

teli pojištění podle předpisů o národním (veřejnoprávním) důchodovém pojištění, hradí Ústřední národní pojišťovna. Ostatní náklady, pokud se nedosáhne jejich úhrady mezinárodní úpravou, hradí stát. Podrobnosti stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem financí.“

8. Nahrazují se

v dosavadním ustanovení § 1 odst. 3 citace odstavců 1 a 2 citací odstavců 1 až 3,

v ustanovení § 2 odst. 1 citace § 1 odst. 1 a 2 citací § 1 odst. 1 až 3,

v ustanovení § 6 věty první citace § 3 odst. 7 citací § 3 odst. 8 a

v ustanovení § 14 odst. 1 citace § 1 odst. 9 citací § 1 odst. 10.

Čl. II.

Ustanovení tohoto zákona se vztahují i na výplatu důchodů napadlých před jeho účinností.

Čl. III.

(1) Ustanovení § 16 ve znění čl. I č. 7 nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1950. Ostatní ustanovení tohoto zákona nabývají účinnosti dnem 1. října 1948.

(2) Tento zákon provede ministr práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.

30.

Vládní nařízení

ze dne 7. března 1950

o přestupech mezi veřejným pensijním zaopatřením a národním (veřejnoprávním) důchodovým pojištěním a o přestupech ve veřejném pensijním zaopatření.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 7 odst. 3 zákona č. 99/1948 Sb., o národním pojištění (dále jen „zákon“), a podle čl. V zákona č. 70/1948 Sb., o sjednocení některých předpisů ve veřejnoprávním sociálním pojištění:

§ 1.

Rozsah.

(1) Toto nařízení upravuje nároky osob,

a) které byly pojištěny podle předpisů o národním důchodovém pojištění (bývalém veřejnoprávním důchodovém pojištění) a které se staly veřejnými zaměstnanci (§ 7 odst. 1 a 2 zákona);

b) jejichž nároky z veřejného pensijního zaopatření zanikly jinak než smrtí nebo vyplacením odbytného (odstupného);

c) které po přestupu mezi dvěma zaměstnavateli zůstaly veřejnými zaměstnanci, vznikl-li jim nárok na důchod podle předpisů o národním důchodovém pojištění nebo nárok na odpočivné (zaopatřovací) platy podle předpisů o veřejném pensijním zaopatření po 30. září 1948.

(2) Ustanovení tohoto nařízení platí i pro vojenské osoby z povolání.

§ 2.

Přestupy z národního (veřejnoprávního) důchodového pojištění do veřejného pensijního zaopatření.

(1) Osobám, které přestoupily z národního (veřejnoprávního) důchodového pojištění do veřejného pensijního zaopatření, se započítává do doby rozhodné pro nárok na odpočivné (zaopatřovací) platy a pro jejich výměru doba

a) pojištění získaná v národním důchodovém pojištění a v bývalém veřejnoprávním důchodovém pojištění (§ 267 odst. 2 zákona),

b) pracovní neschopnosti, v níž měl pojištěnec nárok na dávky nemocenského pojištění [§ 61 odst. 2 písm. d) zákona],

c) dříve započtená ve veřejném pensijním zaopatření.

(2) Doby pojištění a náhradní doba se započítávají plně zaměstnancům ustanoveným se služebním platem (bez výchovního) do 72.000 Kčs ročně a příslušníkům ozbrojených sborů. Zaměstnancům ustanoveným se služebním platem přes 72.000 Kčs ročně se započítávají tyto doby plně, jen pokud jejich úhrn nepřesahuje 20 let; z přesahující doby se započítávají jen čtyři desetiny.

(3) Započtení se provede ke dni, kdy se pojištěnec stal veřejným zaměstnancem, při ustanovení se zpětnou platností ke dni doručení jmenovacího dekretu, a jde-li o vojenské osoby z povolání, ke dni rozhodnutí o jmenování. Zaniklo-li

však národní (veřejnoprávní) důchodové pojištění k pozdějšímu dni, provede se započtení ke dni zániku pojištění: byl-li z tohoto pojištění přiznán starobní nebo invalidní důchod, provede se započtení ke dni zániku nároku na tento důchod.

(4) Ke dni započtení zanikají nároky na dávky z národního (veřejnoprávního) důchodového pojištění s výjimkou nároků na odškodnění za pracovní úrazy nastalé v době pojištění.

(5) Vznikne-li zaměstnanci ustanovenému se zpětnou platností nebo jeho pozůstalým zpětně nárok na odpočivný (zaopatřovací) plat z veřejného pensijního zaopatření, započte se na něj částky, které jim již byly za tutéž dobu vyplaceny na dávkách národního důchodového pojištění.

§ 3.

Přestupy z veřejného pensijního zaopatření do národního (veřejnoprávního) důchodového pojištění.

(1) Osobám, jejichž nároky z veřejného pensijního zaopatření zanikly [§ 1 odst. 1 písm. b)], se započítává jako doba národního (veřejnoprávního) důchodového pojištění doba.

a) která byla ve veřejném pensijním zaopatření u nich započitatelná pro výměru odpočivných (zaopatřovacích) platů,

b) dříve získaná v národním (veřejnoprávním) důchodovém pojištění.

(2) Doba, po kterou byly vypláceny odpočivné (zaopatřovací) platy z veřejného pensijního zaopatření, se posuzuje jako náhradní doba, po kterou byly vypláceny opakující se peněžité dávky národního pojištění [§ 61 odst. 2 písm. e) zákona].

(3) Doba podle odstavce 1 se započte i tehdy, zanikne-li nárok na výplatu služebních požitků veřejnému zaměstnanci neschopnému práce v době, kdy u něho ještě nejsou splněny podmínky pro přiznání odpočivných (zaopatřovacích) platů z veřejného pensijního zaopatření.

(4) Započtení se provede ke dni zániku nároků z veřejného pensijního zaopatření.

(5) Doba veřejného pensijního zaopatření [odstavec 1 písm. a)] se posuzuje při stanovení nároků na dávky z národního důchodového pojištění tak, jakoby zaměstnanec byl býval v této době povinně pojištěn podle předpisů o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách. Doba mezi 1. čer

vencem 1920 a 31. prosincem 1928 se však vždy započítává v XVI. třídě služného a doba před 1. červencem 1920 v VI. třídě služného.

§ 4.

Přestupy mezi dvěma nositeli veřejného pensijního zaopatření.

(1) Osobám, které po přestupu mezi dvěma zaměstnavateli zůstaly veřejnými zaměstnanci, se započítává do doby rozhodné pro nárok na odpočívavé (zaopatřovací) platy a pro jejich výměru:

a) celá doba započítatelná ve veřejném pensijním zaopatření,

b) doba pojištění nebo náhradní doba získaná již dříve v národním (veřejnoprávním) důchodovém pojištění, a to podle zásad uvedených v § 2.

(2) Započtení se provede ke dni vstupu do nového zaměstnání.

§ 5.

Společná ustanovení o přestupech.

(1) K době pojištění a náhradní době, která se kryje s dobou veřejného pensijního zaopatření, se nepřihlíží. Doby, které se kryjí, se započítávají jen jednou.

(2) Při přestupech z veřejného pensijního zaopatření do národního (veřejnoprávního) důchodového pojištění a naopak, jakož i při přestupech ve veřejném pensijním zaopatření se nevydávají úhrny pojistného (převodní částky).

§ 6.

Připojištění.

(1) Příplatkový ústav, jehož členem byl pojištěnec před tím, než se stal veřejným zaměstnancem, převede ke dni přestupu jeho přímou rezervu na Ústřední národní pojišťovnu, která jí použije k jeho důchodovému připojištění.

(2) Nestačí-li převedená částka k připojištění pevného starobního nebo invalidního důchodu ve výši aspoň 600 Kčs ročně, vydá se zaměstnanci.

§ 7.

Sazba pojistného nemocenského pojištění při jmenování se zpětnou platností.

Změní-li se povaha pracovního poměru zaměstnance u téhož zaměstnavatele se zpětnou

platností a zaměstnanec nabude touto změnou v případě nemoci nároku na služební plat (příjem) aspoň po dobu jednoho roku, upraví se sazba pojistného nemocenského pojištění (§ 117 odst. 2 zákona) dnem doručení jmenovacího dekretu, byla-li změna oznámena okresní národní pojišťovně do 7 dnů od tohoto dne. Nebyla-li tato lhůta zachována, upraví se sazba od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po doručení oznámení o změně.

§ 8.

Oznamovací povinnost.

(1) Došlo-li k přestupu z národního (veřejnoprávního) důchodového pojištění do veřejného pensijního zaopatření, je Ústřední národní pojišťovna povinna oznámit zaměstnavateli na jeho žádost do 6 měsíců od jejího doručení osobní data zaměstnancova a celkovou dobu pojištění včetně náhradní doby pracovní neschopnosti, v níž měl pojištěnec nárok na dávky nemocenského pojištění.

(2) Zaniknou-li nároky z veřejného pensijního zaopatření, je zaměstnavatel povinen oznámit Ústřední národní pojišťovně na její žádost do 6 měsíců od jejího doručení osobní data zaměstnancova, dobu započítatelnou podle ustanovení § 3 a ostatní skutečnosti rozhodné pro výměru dávek podle zákona.

(3) Došlo-li k přestupu veřejného zaměstnance mezi dvěma nositeli veřejného pensijního zaopatření, je dřívější zaměstnavatel povinen oznámit novému zaměstnavateli na jeho žádost do 6 měsíců od jejího doručení osobní data zaměstnancova a dobu započítatelnou podle ustanovení § 4.

§ 9.

Ustanovení přechodná.

(1) Částky vydané podle předpisů o přestupech v sociálním pojištění (zaopatření) před účinností tohoto nařízení zůstávají u nositele pojištění (zaopatření), který je přijal. Nároky z důchodového pojištění nebo veřejného pensijního zaopatření se však posuzují již podle tohoto nařízení.

(2) Pokud toto nařízení nestanoví jinak, zůstávají pro přestupy před 1. říjnem 1948 nedotčeny předpisy upravující povinnost nositelů veřejnoprávního důchodového pojištění, příplatkových ústavů a zaměstnavatelů osob vyňatých z pojistné povinnosti vydávat při vzájemných přestupech úhradové částky za nároky přesahující výměru podle obecných předpisů o veřejnoprávním důchodovém pojištění. Úhradové

částky vydané za účinnosti tohoto nařízení se úrokují 4% ode dne vzniku povinnosti k převodu do dne poukazu.

(3) Zaměstnavatel osoby, která byla před 1. říjnem 1948 naposledy v zaměstnání vyňatém z pojistné povinnosti podle předpisů o veřejnoprávním důchodovém pojištění, odevzdá úhradovou částku přijatou podle odstavce 2 Ústřední národní pojišťovně. Úhradové částky i s úroky do 30. září 1948 použije Ústřední národní pojišťovna k připojištění s platností od 1. října 1948 (§ 6).

(4) Ustanovení odstavce 3 platí obdobně pro použití částky, kterou zaměstnanec zaplatil před 1. říjnem 1948 k doplnění převodní částky na výši potřebnou pro započtení celé doby.

(5) Byl-li před vyhlášením tohoto nařízení ustanoven veřejný zaměstnanec se zpětnou

platností a došlo-li proto ke zrušení důchodového pojištění a k vrácení pojistného za dobu ode dne zpětného ustanovení, zachovává se tento stav. To platí i pro obor národního nemocenského pojištění, i když před vyhlášením tohoto nařízení nebyla zachována lhůta stanovená v § 7.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1948; provede je ministr práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Erbán v. r.